

Alan MacDonald

Tatlı Bela Angela

Sahneye
Çıkıyor!

Resimleyen: **David Roberts**

Çeviren: **Alkım Özalp**

KIRMIZIKEDİ
ÇOCUK

Angela Nicely, şeker mi şeker, çok tatlı ve masum bir kız gibi görünebilir, ama gerçek hiç de öyle değil! Yetenek yarışmasında Burnu-Havada Tiffany'yı geçmeye, ormanda kurt izlerini takip etmeye ve okulun futbol takımına seçilmeye çalışırken Tatlı Bela Angela işleri yine çok fena karıştıracak!

Çok komik üç hikâyenin başrolünde tabii ki Tatlı Bela Angela var!

**DIKKAT DIKKAT!
ANGELA İŞ BAŞINDA!
O HER ŞEYİ HERKESTEN
İYİ BİLİR.**

**KIRMIZIKEDİ
ÇOCUK**

www.kirmizikedil.com
www.facebook.com/KirmiziKedi-ÇOCUK
twitter.com/krmzikedikitap
instagram.com/kirmizikedicocuk

Alan MacDonald

1958 yılında İngiltere’de doğdu. Çalışma hayatına gezici bir tiyatrodan başladı. Çok sayıda tiyatro oyunu kaleme aldı, televizyon programlarında metin yazarı olarak çalıştı. Çocuklar için birçok kitap yazan Alan MacDonald İngiltere’de yaşıyor. Kırmızı Kedi’de yayımlanan diğer kitapları: *Tatlı Bela Angela*, *Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı*, *Tatlı Bela Angela Yavru Köpek Aşkına*, *Tatlı Bela Angela Benim Kekim Daha Lezzetli*.

David Roberts

Liverpool’da doğdu. Manchester Metropolitan Üniversitesi’nde moda tasarımı öğrenimi gördü. Üniversiteden mezun olduktan sonra moda illüstratörlüğü yapmaya başlasa da çocuk kitapları resimlemek onun için her zaman bir tutku oldu. David Roberts İngiltere’de yaşıyor.

Alkım Özalp

1987 yılında Ankara’da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nin Sosyoloji Bölümü’nden mezun oldu. 2008 yılından bu yana birçok kitabın editörlüğünü yaptı. Kırmızı Kedi Yayınevi’ndeki diğer çevirileri: David J. Smith; *Dünya Bir Köy Olsaydı*, Alan MacDonald; *Tatlı Bela Angela*, *Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı*, *Tatlı Bela Angela Yavru Köpek Aşkına*, *Tatlı Bela Angela Benim Kekim Daha Lezzetli*, Aldous Huxley; *Armut Çiçeği Köyü’nün Kargaları*.

KIRMIZIKEDI
ÇOCUK

Kırmızı Kedi Yayınevi: 529
Çocuk ve Gençlik Kitapları: 120

Özgün adı: *Angela Nicely - Superstar!*

Tatlı Bela Angela - Sahneye Çıkıyor! / Üçüncü Kitap
Alan MacDonald
Çeviren: Alkım Özalp

Metin © Alan MacDonald, 2014
İllüstrasyonlar © David Roberts, 2014
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir

Kapak Tasarımı ve Çizimler: David Roberts
Kapak Uygulama ve Grafik: Serap Bertay

Bu kitabın Türkçe yayın hakkı Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Kasım 2015, İstanbul
İkinci Basım: Mart 2016, İstanbul
Üçüncü Basım: Nisan 2017, İstanbul
ISBN: 978-605-9799-59-1
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/İSTANBUL
Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Tatlı Bela Angela

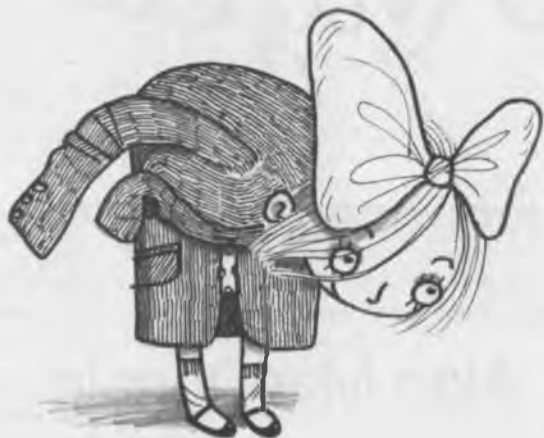
Sahneye Çıkıyor!

Alan MacDonald

Çeviren: Alkım Özalp

YEMİZ-MEDİ
ÇOCUK

Sophie ve Elizabeth'e...

Alan MacDonald

Jena and Elyse'e...

David Roberts

Karakterlerle ilgili küçük bir not

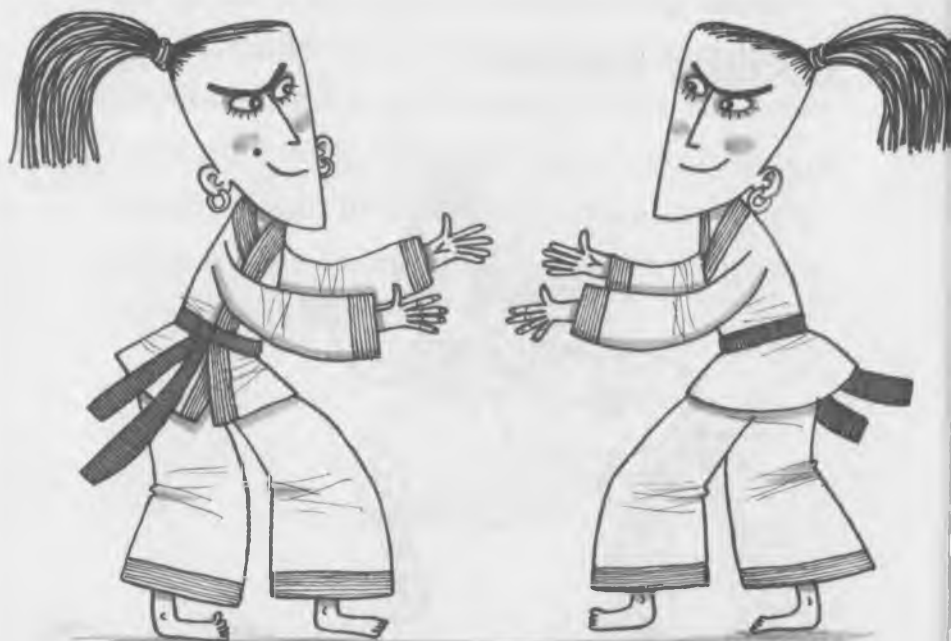
Bu kitaptaki kahramanların soyadlarının çoğu, karakterlerin özelliklerine uygun olarak seçilmiştir. İngilizcede Nicely tatlı, cici anlamına gelir ki yazar Alan MacDonald bu soyadıyla Angela'nın yaramazlığına vurgu yapmak istemiştir. Angela'nın en büyük rakibi Tiffany'nin soyadı *Charmers*, büyüleyici, çekici demektir ve Tiffany herkes tarafından çok sevilir. Payne (acı) soyadına sahip ikizler de etraftakilere acı çektirmekten hoşlanırlar. Öğretmenleri Bayan Darling (sevgili, tatlı) çok sevgi dolu ve Bay Weakly (zayıf, sıska) oldukça zayıftır. Bayan Boot'un bot ve tekme anlamına gelen soyadı, onun sertliğini ve sinirli yapısını vurgulamaktadır.

İçindekiler

1. Yetenek!	9
2. Doğa Dedektifleri!	41
3. Kızlar Takımı!	71

Birinci Bölüm

Angela'nın sınıfı "Haber Saati" için halının üzerinde toplanmıştı. Bu sabah Bayan Darling'in onlar için oldukça heyecan verici haberleri vardı.

"Bildiğiniz gibi tatile az kaldı," dedi. "Biz de bunu kutlamak için bir yetenek yarışması düzenlemeye karar verdik."

Angela'nın gözleri az kalsın yerinden fırlayacaktı. Bir yetenek yarışması mı? Yaşasın!

“İsteyen herkes katılabilir,” dedi Bayan Darling. “Bay Weakly ve Bayan Boot yarışmanın jürisi olmayı kabul ettiler ve tabii ki kazanana bir ödül verilecek. Kim yarışmaya katılmak ister?”

Herkes yarışmaya katılmak istiyordu. Ama elini ilk kaldıran Angela oldu. Bu yarışma tam ona göre idi.

“İstediğimiz yeteneği sergileyebilir miyiz?” diye sordu Tiffany Charmers.

Bayan Darling, “Elbette Tiffany,” dedi.

“O zaman ben bale sınavım için hazırladığım dansı sunacağım,” dedi Tiffany. “Birincilik ödülü aldığım dansı.”

Angela gözlerini devirdi. Tiffany onlara birincilik ödülünü bir milyon kez anlatmıştı. Nasıl anlattığını duyan biri de, olimpiyatlarda altın madalya kazandığını falan sanırdı.

Teneffüste herkes yetenek yarışmasıyla ilgili konuşuyordu. Hazırlanmak için sadece bir haftaları vardı.

Laura iç çekip “Bir yeteneğim olduğumu sanmıyorum,” dedi.

“Gözlerini şaşkınlıkla yapılabiliyorsun,” dedi Angela.

“Hımmm, bununla kazanabilir miyim bilmiyorum,” dedi Laura.

Maisie, “Buldum,” dedi. “Grupça dans edebiliriz! Bilirsiniz, birlikte dans eder, bir yandan da şarkıyı söylüyormuş gibi yaparız.”

Angela pek emin değildi. Sınıftaki başka kızların da grupça dans etmeyi planladıklarını duymuştu. “Biraz daha farklı bir şey bulmamız gerekmez mi?” diye sordu.

Maisie, “Benim söylediğim şey zaten farklı,” dedi fikrini savunmak istercesine.

“Eğer herkes yapıyorsa nasıl farklı olabilir?” diye sordu Angela. “Ben kendi başıma bir gösteri hazırlayabilirim.”

Tam o anda Tiffany döne döne yaklaştı ve onlara çarptı. “Gördüğünüz gibi burada prova yapmaya çalışıyorum,” dedi burnundan soluyarak. “Eee, Angela-Başı-Belada, sen hangi yeteneğini sergileyeceksin bakalım?”

Angela omuz silkti. "Henüz karar vermedim."

"Dur, ben buldum, bir palyaço olabilirsin," diye kıkırdadı Tiffany. "Hatta senin makyaj yapman bile gerekmez!"

Angela onu duymazdan geldi.

"Her neyse, zaten bunun bir önemi yok," dedi Tiffany. "Kimin kazanacağı ortada."

"Kimmiş?" diye sordu Laura.

Tiffany gülümseyerek, "Tabii ki ben, çünkü gerçek yeteneği olan sadece benim!" dedi. Kıvırcık saçlarını şöyle bir savurdu ve parmak uçlarında dans ederek uzaklaştı.

"Burnu-Havada Tiffany n'olucak," dedi Angela.

Maisie, "Sakın onu kafana takma," dedi. "Her şeyi kazanamaz."

Angela iç çekti. Tiffany'yle ilgili en sinir bozucu olan şey hep kazanmasıydı. O, sınıf başkanıydı, her sınavda en yüksek

notu alıyordu ve onlarca kez “Haftanın Yıldız Öğrencisi” seçilmişti. Onu yetenek yarışmasında yenip buna bir son vermek için Angela’nın çok özel bir şeye ihtiyacı vardı. Ama bu, tam olarak neydi?

İkinci Bölüm

Okuldan sonra eve dönen Angela annesini bahçede, yabancı otları sökerken buldu. Ona hemen heyecan verici haberleri anlattı.

“Bir yetenek yarışması mı? Ne kadar harika bir fikir!” dedi Bayan Nicely.

“Evet,” dedi Angela. “Sanırım ben de katılacağım.”

Bayan Nicely, “Elbette katılacaksın,” dedi.

“İyi de ne yapmalıyım?” diye sordu Angela.
Bayan Nicely bir yabani ot daha yoldu.

“Dans edebilirsin,” dedi.

Angela başını iki yana salladı. “Tiffany bale yapacak. Hem de birincilik kazandığı dansı.”

Bayan Nicely, “Lütfen hatırlatma,” diye sızlandı. “Eğer annesi bana bunu bir kez daha anlattırsa sanırım çığlık atacağım.”

“İşte tam da bu yüzden harika bir fikre ihtiyacım var, yoksa Tiffany yine kazanacak ve hiç susmadan bunu anlatıp duracak,” dedi Angela.

“Peki, şarkı söylemeye ne dersin?” diye önerdi Bayan Nicely. “Sahneye çıktığında söylediğin o güzel şarkı nasıl olur?”

“An-ne! O anaokulundaydı,” dedi Angela.

Bayan Nicely, “Ama ben bayılmıştım, çaydanlık kostümüyle de çok tatlıydın,” dedi ve şarkıyı söylemeye başladı.

*"Ben küçük ve tombul bir çaydanlığım,
İşte kulpum burada, bu da burnum..."*

Angela yüzünü elleriyle kapattı.
Çaydanlık kılığına girerek yetenek
yarışmasını asla kazanamazdı. Ayrıca şarkı
söylemesi herkesin hoşuna gitmiyordu.
Çocuk korosundayken Bayan Crotchet ona
sesinin bir ölüyü uyandırmaya yetecek
kadar yüksek olduğunu söylemişti.

Daha sonra Angela babasıyla konuştu.

“Baba, sence benim en yetenekli olduğum şey ne?” diye sordu.

“Ah, evet, bunu söylemek biraz zor. Sen birçok konuda yeteneklisin,” derken gülümsedi Bay Nicely.

Angela, “Evet bunu biliyorum, ama hangisinde en iyiyim?” diye sordu.

Babası biraz düşündü. “Çok iyi gıdıklanıyorsun.”

“Bu bir yetenek değil ki,” dedi Angela.

“Tamam o zaman, amuda kalkman diyorum. Bu kesinlikle bir yetenek.”

Angela başıyla onayladı. Tanıdığı herkesten daha uzun süre başının üzerinde durabildiği doğrudu ama amuda kalkarak bir yetenek yarışmasını kazanabilir miydi? Hayır, Tiffany’yi gölgede bırakmak için daha farklı, daha özel bir şey bulmalıydı. “Yetenek Sizsiniz İngiltere” programında dans eden kanişten, paten kayan nineye ve

insanları hippo-notize eden adama kadar her türlü gösteri yapılmıştı.

Durun biraz, işte bu işe yarayabilirdi! Eğer insanları hippo-notize edebilseydi bu muhteşem bir gösteri olurdu. Belki Bayan Boot üzerinde deneme yapar ve onu daha az sinirli birine dönüştürürdü?

“Baba, şu hippo olayı nedir?” diye sordu. “Hani insanlara her istediğini yaptırabildiğin şey var ya.”

Babası, “Hipnotize etmek mi demek istiyorsun?” dedi.

“Evet, işte o. Acaba ğrenmesi kolay mıdır?” diye sordu Angela.

“Hiçbir fikrim yok,” dedi Bay Nicely. “Ama biraz alıştırma yapmak gerekir diye tahmin ediyorum.”

Angela, “nemli değil,” dedi. “Alıştırma yapacak zamanım var.” Tek eksiği, hipnotize ęalıřması yapabileceği biriydi.

Üçüncü Bölüm

Maisie ve Laura, sınıfta prova yapıyordu.

“Sol ayak dedim!”

“Bu zaten benim sol ayağım!”

“Hayır Laura, o senin sağ ayağın!”

Angela içeri girdi ve müzik setini kapattı.

“Nasıl gidiyor?” diye sordu.

“Korkunç,” dedi Maisie. “Laura dans edemiyor.”

“Sürekli bağırdığın için olabilir mi acaba?” diye karşı çıktı Laura.

“Tamam, o zaman biraz ara verebilirsiniz çünkü gösterim için yardıma ihtiyacım var,” dedi Angela.

Maisie kollarını göğsünde kavuşturdu. “Yetenek yarışmasına tek başına katılmak istediğini sanıyordum,” dedi.

“Evet öyle,” dedi Angela. “Ama hipnotize edebileceğim bir yardımcım olması gerekiyor.”

Laura, “Bu tehlikeli bir şey mi?” diye sordu. “Beni yok etmeyeceksin, değil mi?”

“Senin dediğin sihirbazlık,” dedi Angela. “Hipnotize olmak, daha çok uyuyorken bir şeyler yapmak gibi.”

“Laura o işte çok başarılı olur bence,” dedi Maisie. “Genelde bir uyurgezer gibi davranıyor çünkü.”

Angela geçip Laura’nın karşısında durdu.

“Parmağıma bak,” dedi. “Sakın gözünü ayırma.”

“Tamam,” dedi Laura. “Gözlerim şaşılıyor.”

Angela'nın yaklaşıp uzaklaşan, yaklaşıp uzaklaşan parmağını takip etti.

“Gözlerin ağırlaşıyor... Çok ama çok ağırlaşıyor...” dedi Angela.

Laura gözlerini kırıştırdı.

Angela, "Çok ama çok derin bir uykuya dalmak üzeresin," dedi.

Laura'nın gözleri birkaç kez ağır ağır açılıp kapandı. Başı öne düştü. "GHOOO-PİŞŞŞ! GHOOO-PİŞŞŞ!" diye horlamaya başladı.

Angela inanamıyordu. İşe yarıyordu!

"Başardım," diye fısıldadı. "Onu gerçekten hipnotize ettim!"

"Şimdi ona bir şeyler yaptır," diye önerdi Maisie.

Angela, "Laura, dilini çıkar," dedi.

Laura dilini çıkardı.

"Ooo piti pitiii, karamela sepetiii' tekerlemesini söyle," dedi Angela.

"Ooo piti pitiii, karamela sepetiii," dedi Laura.

Angela, "Şimdi 'Angela muhteşemdir' de," dedi.

"Angela tam bir kaçıktır," dedi Laura.

"Hı?"

Laura gözlerini açıp, "HA HA! SENİ KANDIRDIM!" diye bağırdı. "Gerçekten beni hipnotize ettiğini mi sandın?"

Angela'nın omuzları düştü. Bir anlığına da olsa insanları hipnotize edebileceğine gerçekten inanmıştı. Ama işe yaramamıştı işte. Eğer Laura'yı hipnotize edemediyse başkasını nasıl edebilirdi ki? Durun biraz... Laura *onu* kandırabilirdiyse, izleyicileri de kandırabilir miydi?

"Buldum!" dedi. "Numara yapabilirsin."

"Ne numarası?" diye sordu Laura.

Angela, "Az önce yaptığın gibi hipnotize olmuş gibi davranabilirsin," dedi.

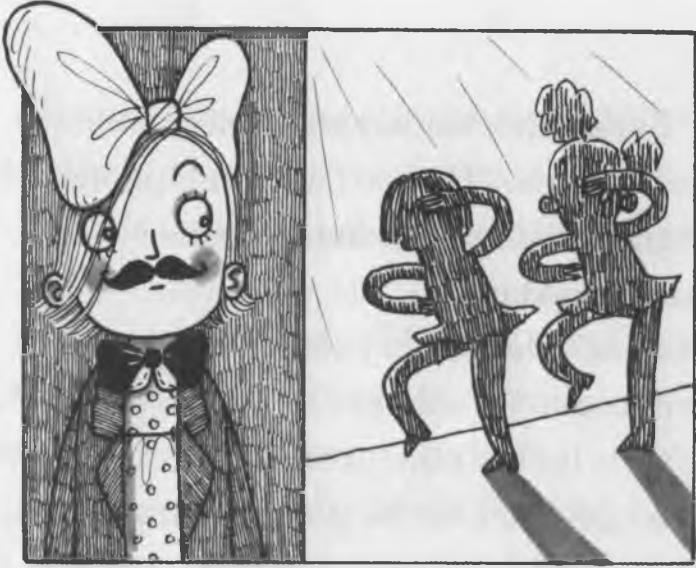
Maisie kaşlarını çattı. "Yani aslında kimseyi hipnotize etmeyecek misin?"

“Buna gerek kalmayacak,” diye yanıt verdi Angela. “Herkes Laura’yı hipnotize ettiğimi düşündüğü sürece sorun çıkmayacaktır!”

Laura, “Dur biraz, ya ben olmazsam?” diye sordu. “Ya sahneye başka biri gelirse?”

“Öyle bir şey olmayacak,” dedi Angela. “Ben izleyicilerden bir gönüllü isteyeceğim, sen elini kaldıracaksın. Sonra da sadece sana söylediklerimi yerine getireceksin.”

“İşe yarayacak,” diye düşündü Angela, “hem de yetenek yarışmasındaki en iyi gösteri olacak!” Balerin elbisesiyle sahnede hoplayıp zıplayan Tiffany Charmers bu sefer avcunu yalayacaktı!

Dördüncü Bölüm

Angela sahneye çıkmak için kuliste sırasını bekliyordu. Sadece birkaç gösteri kalmıştı. Şimdiye kadar yetenek yarışmasının programı şöyleydi: Ryan'ın maymun taklidi, Dora'nın solo performansı, Tiffany'nin Şeker Perisi dansı ve Korkunç İkizler'in dövüş gösterisi. Şu anda sahnede danslarını bitirmek üzere olan Laura ve Maisie vardı.

PAT!

Kuliste bir kapı açıldı. Şeker Perisi, giyinme odasından ayaklarını yere vurarak çıktı, arkasından da balerin elbiseleriyle Amanda ve Suki.

“Öğretmenim, söyleyin onlara!” dedi Tiffany şikâyet edercesine. “Yapamayacaklarını söyleyin!”

Bayan Darling işaretparmağını dudaklarına

götürdü. “Şşşt! Sessiz olun. Sorun nedir Tiffany?” diye fısıldadı.

“Beni taklit ediyorlar!” diye homurdandı Tiffany.

“Öyle bir şey yapmadıklarından eminim,” dedi Bayan Darling.

Amanda, “Hayır, tabii ki yapmıyoruz!” dedi.

“Ama bale yapacaklar ve bu benim yeteneğim!” diye cırladı Tiffany.

Bayan Darling iç çekti. “Tiffany, bence sakinleşmeli ve yerine dönmelisin,” dedi.

Tiffany sinirle ayağını bir kez daha yere vurdu ve çekip gitti. Angela’nın kaşları havaya kalktı. Bu kez Tiffany istediğini yaptıramamıştı.

Laura ve Maisie gösterilerini tamamladılar ve yerlerine döndüler. Jüridekiler, yani Bayan Boot ve Bay Weakly, önlerindeki puan çizelgesine bir şeyler karaladılar.

“Teşekkürler kızlar,” dedi Bayan Darling. “Sıradaki gösterimiz Muhteşem Angela’nın Tüylü Ürpertici Hipnotizması!”

Angela perdelerin arasından geçip sahneye çıktı. Babasının ceketini giymişti, bir papyonu ve takma bıyığı vardı. Düşmek üzere olan bıyık, kaçmaya çalışan tüylü bir tırtıla benziyordu.

“Teşekkür ederim,” dedi. “Bu gösteri için bir gönüllüye ihtiyacım var.”

Onlarca el havaya kalktı ama hiçbiri Laura’ya ait değildi.

Angela yüksek sesle öksürdü. “ÖHÖ!”

“Hımmm? Ah, ben! Ben yaparım!” diye bağırdı Laura ve sahneye çıkmak için ayağa fırladı.

“Şimdi, parmağıma bakmanı istiyorum,” dedi Angela. “Diğer her şeyi unut – sadece parmağıma bak.”

“Biliyorum,” dedi Laura.

Angela gösterisine başladı. “Uykunun geldiğini hissediyorsun,” dedi. “Çok ama çok uykun var. Üç kadar sayacağım ve sen uykuya da–”

“GHOOO-PİŞŞŞ! GHOOO-PİŞŞŞ!”

Laura şimdiden horlamaya başlamıştı. İzleyiciler kıkırdadı. Hipnotizma, beklediklerinden çok daha komikti.

“Şimdi ne söylersem onu yapmanı istiyorum,” dedi Angela.

“Onu yapmanı istiyorum,” diye tekrarladı Laura.

Angela, “Sağ kolunu havaya kaldır,” diye emir verdi.

Laura sol kolunu kaldırdı. Angela bunun kabul edilebilir olduğuna karar verdi.

“Tek ayağının üzerinde dur,” dedi Angela.

Laura iki yana sallanarak tek ayağının üzerinde durdu.

Angela, “Parmaklarımı şaklattığım zaman dans etmeye başlayacaksın,” dedi.

ŞAK! Laura, Tiffany'nin dansını taklit etti ama onun Şeker Perisi daha sinirliydi. Ayaklarını yere vurarak sahnede gezindi.

Birden herkes alkışlamaya ve kahkahalar atarak tezahürat yapmaya başladı – yani somurtarak yerinde oturan Tiffany dışında herkes.

Sonunda Angela parmaklarını şaklattı ve Laura gözlerini açtı. Angela selam vermek için eğilip bıyığını düşürünce bir alkış tufanı koptu.

“Çok komik. Neden beni de hipnotize etmiyorsun?” diye seslendi biri.

Angela başını kaldırıp baktığında karşısında dikilen Tiffany’yi gördü.

“Madem bu kadar zekisin, neden benim üzerimde de denemiyorsun?” diye tekrarladı.

“Immm... Ama hiç zamanımız kalmadı,” diye mırıldandı Angela.

Tiffany, “Saçmalama,” dedi.

Angela panik içinde etrafına bakındı. Planda böyle bir şey yoktu. Laura çok iyi bir oyuncuydu ama şimdi Tiffany sahnede kazık gibi duracak ve her şeyi bozacaktı. Anlaşılan zaten onun da istediği Angela’nın başarısız olduğunu göstermekti.

“Hadi ama Angela-Başı-Belada, bekliyoruz,” dedi Tiffany.

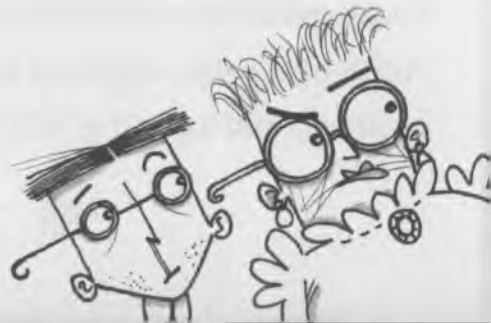
Angela bıyığını yerden alıp tekrar yüzüne yapıştırdı. Artık geri adım atamazdı.

“Peki, immm, parmağıma bak,” dedi.

Tiffany, “Bakıyorum – tırnakların ne kadar kirli,” dedi.

“Sadece parmağımı takip et. Uykun geliyor, çok ama çok uykun geliyor,” dedi Angela.

Tiffany kaşlarını çatarak sinirle baktı. Angela onu hiç bu kadar sinirli görmemişti. Somurtuyordu ve yanakları pembeleşmişti. Bu görüntü Angela’ya çılgın bir fikir verdi. Oldukça riskliydi ama denemeye değerdi.

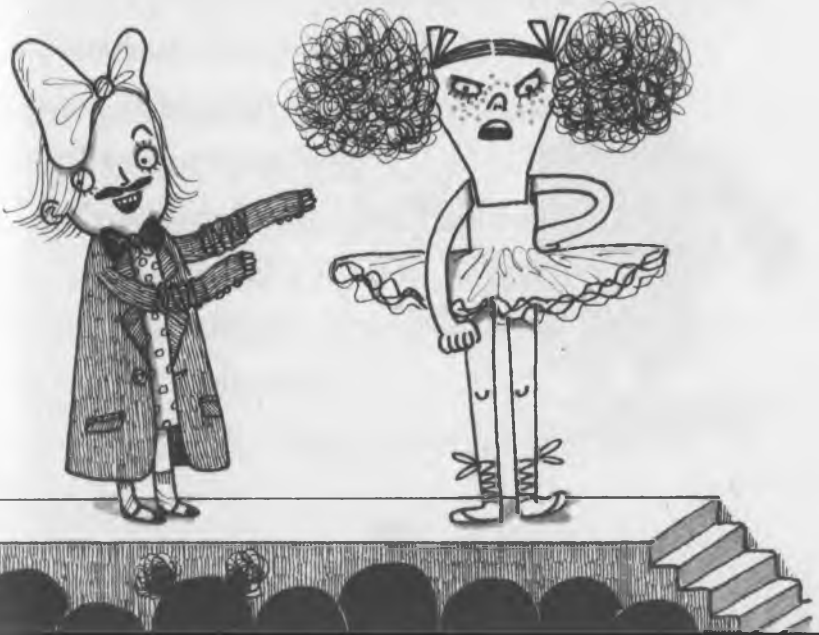
“Üçe kadar saydığımda Bayan Boot olacaksın,” dedi.

Seyirciler nefesini tuttu. Bayan Boot’un kaşları hoşnutsuzlukla yukarı kalktı.

“Bir, iki, üç,” diye saydı Angela.

Tiffany elini beline koydu. “Angela, GÜLÜNÇ OLMA!” dedi öfkeyle.

Seyirciler kıkırdadı. Bu, tam da sinirliyen Bayan Boot’un söyleyebileceği bir şeydi.

“KESİN ŞUNU! GÜLMİYİN!” diye bağırdı Tiffany. “HİÇ DE KOMİK DEĞİL!”

Bu, seyircilerin daha fazla kıkırdamasına neden oldu. Tiffany, Bayan Boot olmuştu. Yüzü kıpkırmızıydı, her an kulaklarından duman çıkabilirdi. Gerçek Bayan Boot da pek eğleniyor gibi görünmüyordu.

Tiffany sinirle ayağını yere vururken “KESİN ŞUNU, YOKSA BEN... BEN... AAAAA!” diye bağırdı.

“Çok iyi, artık durabilirsin,” dedi Angela ve parmaklarını şaklattı.

Herkes alkışlarken ve Angela yeniden eğilip selam verirken Tiffany, dili tutulmuş gibi kalakaldı.

“Teşekkürler Tiffany,” dedi sırtarak. “Sen olmadan başaramazdım.”

Yarışma sona erdi ve jüri üyeleri puanları karşılaştırmak için bir araya geldi. Angela kimin kazandığını öğrenmeyi beklerken nefesini tuttu.

Bayan Boot sahneye çıkıp öğrencilerin susmasını bekledi.

“Yarışmanın üçüncüsü Ryan oldu, tebrikler,” dedi. “İkincilik Tiffany’nin. Birincilik de hepimizin gösterisine bayıldığı... Dora’nın.”

Angela tuttuğu soluğunu salıverdi.

Laura arkadaşının kolunu okşadı. “Boş ver,” dedi. “Senin gösterin hepsinden daha komikti.”

“Kesinlikle,” diye onayladı Maisie de.

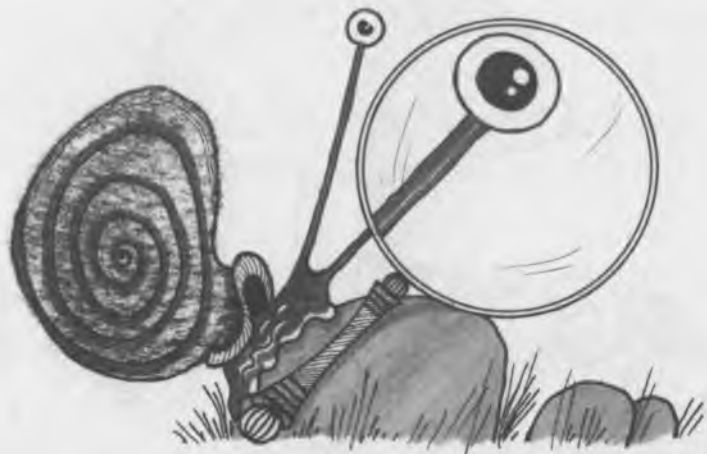
“Yine de Bayan Boot’un sana yüksek puan verdiğini sanmıyorum.”

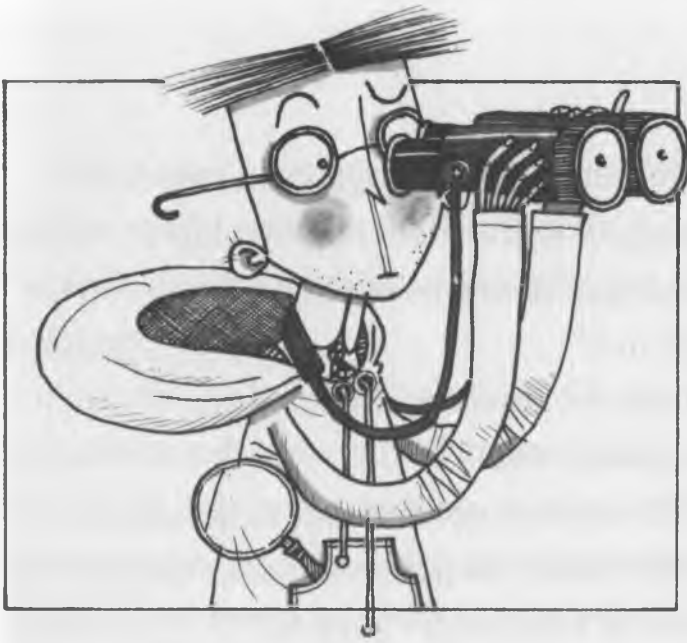
Angela çok fazla umursamadı.

Kazanmamış olabilirdi ama Burnu-Havada Tiffany de kazanmamıştı. Her ne olursa olsun, gelecek yıl yine yarışabilirdi. Belki annesinin yemek takımından birkaç tabak çanak ödünç alır ve hokkabazlık yapmayı öğrenirdi?

Doğa
Dedektifleri!

Birinci Bölüm

Aydınlık, esintili bir gündü ve Angela'nın sınıfı dışarıdaydı. Bayan Darling, şimdiye kadar üzerinde sadece birkaç dal ve bir tane de havuç olan Doğa Masası için bir şeyler toplamalarını istemişti. Sınıfı ikiye ayırmıştı, Angela'nın grubunun başında Bay Weakly vardı. Öğretmen yanında dürbününü, büyütecini ve *Kuş Gözlemlemenin Cep Rehberi* kitabını getirmişti.

“Bugün hepimiz Doğa Dedektifi olacağız,” dedi onlara Bay Weakly. “Söyleyin bakalım, ne gibi şeyler arıyoruz?”

Tiffany Charmers elini kaldırdı. “Çiçekler,” dedi.

“Bir kelebek görebiliriz,” dedi Laura. Bay Weakly başıyla onayladı. “Güzel, başka ne bulabiliriz? Angela?”

“Ayılar ve kurtlar,” diye yanıtladı Angela.

Bay Weakly, “Evet, ha ha! Bunlardan birini göreceğimizden emin değilim,” dedi gülerek.

“Eğer bir hayvanat bahçesinden kaçmışlarsa görebiliriz,” diye ısrar etti Angela.

Bay Weakly, daha önceden Angela’yla tanışmıştı. Hayal gücü oldukça geniş bir çocuğa benziyordu.

“Bitkiler ve yapraklar gibi daha küçük şeylere odaklanalım, olur mu?” dedi.
“Haydi, dağılıp neler bulabileceğimize bakalım!”

Angela, ava kendi başına çıktı. Okul arazisinde çok ilginç şeyler bulacağını düşünmüyordu. Çoğunlukla etrafta çim ve çamur vardı. Eğer Bay Weakly'nin yerinde olsaydı, araştırma yapmak için çok daha heyecan verici yerler seçerdi – Amazon'daki yağmur ormanları gibi. İşte o zaman Doğa Masası için neler getirebileceğinizi düşünsenize, bir yılan ya da belki bir yavru goril!

Uzun otların arasını yoklayıp durdu. On dakikanın sonunda bir lolipop çubuğu, birkaç karahindiba ve sönmüş, yeşil bir tenis topu bulmuştu. Bunlar Bayan Darling'in Doğa Masası'na koyacağı türden şeyler değildi.

Bay Weakly onları çağırmak için ellerini cıvrıttı. “Haydi, neler bulduğumuza bakalım, olur mu?” dedi.

“Ben birkaç yaprak buldum,” dedi Laura, elindekileri göstererek.

“Bende de biraz tohum var,” dedi Maisie.

Tiffany zıplayıp duruyor, konuşmak için sabırsızlanıyordu. “Bakın ben ne buldum, bir salyangoz kabuğu!” diye bağırdı.

Herkes Tiffany'nin kabuğunu daha iyi görebilmek için etrafına toplandı. Bay Weakly de bunun kesinlikle Doğa Masası'na konabilecek bir şey olduğunu düşünüyordu. Angela'nın karahindibalarına bile zorla göz attı.

Bay Weakly, çocukları araziden geçirip bir kapıya ve oradan da küçük bir gölete götürdü. Bir süre iribaş ya da kurbağa görebilmek için göletin içini yokladılar. Angela sudan bir parça kokuşmuş yabanotu çıkardı. Artık bir Doğa Dedektifi olmak istemediğini düşünmeye başlıyordu.

Sonra onu gördü – ormanın derinliklerine uzanan bir patika. İşte *orası* Doğa Avı'na çok uygun bir yerdi. Ormanda bir sürü şey bulabilirsiniz – kuşlar, sincaplar, tavşanlar hatta bir kurt bile! Orada kesin Doğa Masası için

milyon tane malzeme vardı! Angela'nın yapması gereken tek şey, Bay Weakly'yi patikaya girmeye ikna etmektir.

İkinci Bölüm

Bay Weakly cam bir kavanozu göletin içine daldırıp içini çamurlu, kahverengi suyla doldurdu.

Angela onun yanına çömeldi.

“Öğretmenim, ormanları sever misiniz?” diye sordu.

“Tabii ki severim, orman, Doğa Dedektifi olmak için mükemmel bir yerdir,” dedi

Bay Weakly. "Orada insan bir sürü şey görebilir."

"Evet, biliyorum," dedi Angela. "Ve bakın, şuracıkta bir orman var."

Bay Weakly etrafına bakındı.

"Ah, ııı... Evet, Karadiken Ormanı," dedi. "Bugün oraya gidebileceğimizi sanmıyorum."

"Neden peki?" diye sordu Angela.

"Çünkü, şey... Bayan Darling'e okul arazisinde kalacağımızı söyledim," dedi Bay Weakly.

Angela, "Ama hiç de uzak değil ve siz de hep yanımızda olacaksınız," diye hatırlattı.

Bay Weakly arkasına dönüp okul binasına baktı. Ormanın Doğa Avı için harika bir yer olduğu doğrudu – ayrıca okuldan uzaklaşmayacaklardı. Ama diğer taraftan da başını belaya sokmak istemiyordu.

“Lütfen öğretmenim,” diye yalvardı Angela. “Bayan Darling kızmaz ki – hem Doğa Masası için bir sürü şey bulduğumuzda onun ne kadar sevineceğini bir düşünün.”

Bu sözler işe yaradı. Bay Weakly, Bayan Darling’i sevindirmek için her şeyi yapardı. Kendi grubunun ormandan kucak dolusu bitki ve eğreltiotuyla döndüğünü hayal etti. Belki Bayan Darling’e verebileceği tatlı kokulu çiçekler bile bulurdu. Bu düşünceyle yüzü kızardı.

“Herkes beni dinlesin,” diye seslendi. “Göz atmak için ormana giriyoruz. Ama sakın birbirinizden ayrılmayın ve hep benim yanımda kalın.”

Bay Weakly öne geçti, patikayı takip ederek ağaçların arasına girdi. Orman nemliydi,

karanlıktı ve ağaç kokuyordu. Angela, gözlerini açık tutarlarsa oldukça heyecan verici bir şeyle karşılaşacaklarına inanıyordu.

“Şuradakiler meşe ağaçları,” diye açıkladı Bay Weakly, eliyle gösterirken. “Ne kadar büyük ve yaşlı olduklarını gördünüz mü? Meşe ağacının nereden yetiştiğini bana kim söyleyebilir?”

“Topraktan,” dedi Maisie.

“Ben biliyorum öğretmenim! Bir palamuttan!” diye bağırdı Tiffany.

Ama Angela meşe ağaçlarına bakmıyordu. Çok daha ilginç bir şey bulmuştu.

“Buraya bakın!” diye bağırdı. “Sizce bunlar ne?”

Gruptakiler, Angela'nın yanına koştular. Angela, çamurun üzerinde ilerleyen ayak izlerini işaret ediyordu. Herkes meraktan kocaman açılmış gözlerle yere baktı.

“Acaba bunları bir tavşan yapmış olabilir mi?” diye sordu Laura.

“Ya da bir porsuk?” diye önerdi Maisie. Angela başını salladı. “Hayır, bu daha büyük bir şey,” dedi. “Belki de bir kurttur!”

Dora inledi. Tiffany etrafa bakındı, belki de kaçmaları gerekecekti.

“O kadar heyecanlanmayın,” dedi Bay Weakly. “Onlar büyük olasılıkla köpek izleridir.”

“Ama zaten kurt da öyle değil mi, yani bir çeşit büyük köpek?” diye sordu Angela.

Bay Weakly, “Doğru öyle, yani hayır... Bakın, bu ormanda kurtlar olmadığından eminim,” dedi. Herkesi ikna edemediğini görebiliyordu. “Belki de artık dönmeliyiz?” diye önerdi.

“Evet, haydi dönelim,” dedi Tiffany.
“Ormanı gördük sonuçta.”

“Hayır görmedik,” diye karşı çıktı Angela. “Ayrıca daha Doğa Masası için hiçbir şey bulamadık ki!”

“Evet, doğru,” dedi Bay Weakly kabullenerek. “O zaman beş dakika daha...”

Bayan Darling’in yanına eli boş dönmek istemiyordu. Angela öne geçti ve gözlerini ayak izlerinden ayırmadan

koşmaya başladı. Bay Weakly de gözlerini
Çocuklardan ayırmadan onu takip etti.

Üçüncü Bölüm

Yarım saat sonra kenarında devrilmiş bir ağaç olan sığ dere yatağına ulaştılar. Tiffany büyük bir kayanın üzerine yığıldı.

“Çok yoruldum!” diye söylendi.

“Ben de,” dedi Maisie inleyerek. “Ne zaman geri dönüyoruz?”

Bay Weakly dudaklarını ısırarak. “Çok yakında,” dedi. “Patikayı bulur bulmaz döneceğiz.”

Angela, "Ben bunun patika olduğunu sanıyordum?" diye sordu.

"Şey, emin olmak zor," dedi Bay Weakly. "Biz sanırım biraz... Hımmm..."

"Kaybolduk," dedi Angela.

Bay Weakly çaresizce omuzlarını silkti. Ormanlardaki sorun, bütün ağaçların birbirine benzemesiydi. Bir haritaya, pusulaya ya da daha iyisi yön bulma yeteneğine ihtiyacı vardı. Şu anda herkes için en önemli şey sakin kalmaktı.

"KAYBOLDUK!" diye cırladı Tiffany.

"Gerçekten kaybolduk mu?"

"Hayır, hayır," dedi Bay Weakly. "Sadece patikayı arıyoruz."

Tiffany, "İyi de o ne tarafta?" diye sordu.

Bay Weakly etrafına bakındı. Tek görebildiği, her yanı sarmış ağaçlardı. Doğruyu söylemek gerekirse hangi yöne gideceklerine dair en ufak bir fikri yoktu.

Ayak izlerini takip ederken nasıl olduysa patikadan çıkmışlardı.

Tiffany paniklemeye başlıyordu. “Kaybolduk İŞTE!” diye inledi. “Ya ormandan hiç çıkamazsak? Hepimiz öleceğiz!”

Angela gözlerini devirdi. Tiffany’den tam da bu beklenirdi. Sulugöz n’olucak!

“Hayır Tiffany, ölmeyeceğiz,” dedi Angela. “Yani en azından bir kurt bizi midesine indirmediği sürece.”

Bay Weakly, “Son kez söylüyorum, burada kurt falan YOK!” diye sızlandı.

“Ama bulduğumuz izler herhangi bir hayvana ait olabilir,” dedi Maisie.

Gergin bir sessizlik vardı. Birdenbire orman o kadar da güzel bir yer gibi gözükmedi. Her ağacın arkasında saklanmış aç bir kurt olabilirmişçesine hepsi etrafa bakınmaya başladı. Bay Weakly, eğer okula ulaşmayı başarırlarsa bir daha Angela’nın önerisine uymayacağına yemin etti. Sonra bir şey hatırladı.

“Telefonum!” diye bağırdı. “Tamam, sorun yok! Okula telefon edip nerede olduğumuzu söyleyebilirim.”

Tiffany ağlamayı kesti. Her şey düzelecekti. Bayan Skinner’ı, okulun

müdiresini arayacaklardı ve o da onları kurtaracak bir arama ekibi gönderecekti. Bay Weakly numaraları tuşladı ve telefonu kulağına götürdü.

“Ah,” dedi bir süre sonra. “Çekmiyor.”

Herkes hayal kırıklığıyla inledi.

“Bunların hepsi senin suçun Angela-Başı-Belada!” diye homurdandı Tiffany.

Angela, “Benim suçum mu?” dedi.

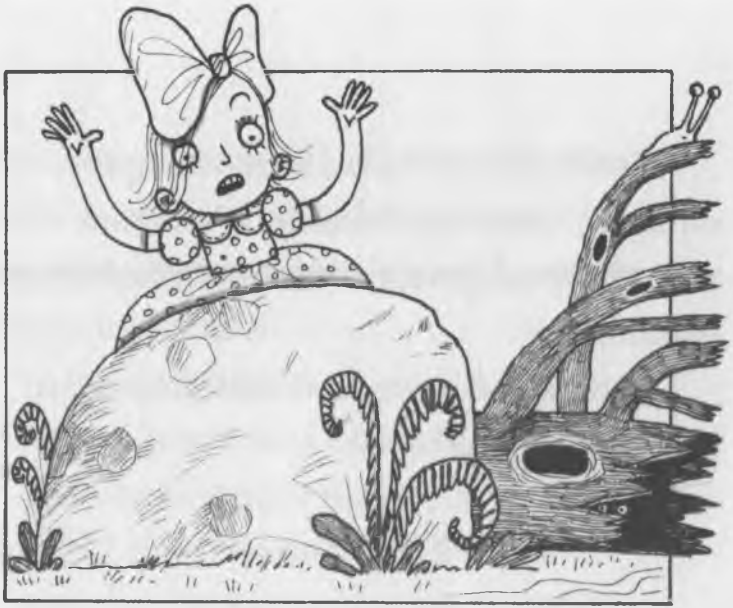
“Ormana girmeyi sen istedin!”

Angela ona sinirle baktı. Eğer bir kurt olsaydı kesinlikle kıvrıkcık saçlı ve çilli insanları yedi.

“Haydi ama çocuklar, lütfen kavga etmeyin,” dedi Bay Weakly. “Patikanın uzakta olmadığından eminim. Gelin, devam edelim.”

Döndü ve ormanın derinliklerine doğru ilerlemeye başladı.

Dördüncü Bölüm

Sonunda kenarında devrilmiş bir ağaç olan sığ dere yatağına ulaşana kadar yürüdüler de yürüdüler.

Angela umutsuzlukla ellerini havaya kaldırdı. “Biz saatler önce burada değil miydik?” diye sordu.

“Burada mıydık? Bilmiyorum,” dedi Bay Weakly. Bir ağaca sırtını dayayıp

kravatını gevşetti. Çok sıcaklamıştı. *"En önemli şey paniklememek,"* diye içinden sürekli tekrarlıyordu, *"ya da en azından paniklediğini belli etmemek."*

Yola çıkalı neredeyse iki saat olmuştu. Yakında son ders zili çalacak ve veliler çocuklarını okuldan almak için geleceklerdi. Şimdiye kadar birileri kaybolduklarını fark etmiş olmalıydı.

Angela gözlerini ağaçlardan birine dikmişti. *"Bu bir meşe ağacı mı?"* diye sordu.

"Ne? Evet, bir meşe ağacı," dedi Bay Weakly.

"Tırmanmak için uygun gözüküyor," dedi Angela.

Bay Weakly bıkkınlıkla iç çekti. *"Ağaçlara tırmanacak zamanımız yok,"* dedi.

"Ama yeterince yükseğe tırmanırsak nerede olduğumuzu görebiliriz," dedi Angela.

Bay Weakly gözlerini kırpıştırdı. Tabii ya, ağaca tırmanabilirlerdi! Bunu neden daha önce düşünememişti sanki? Tek ihtiyaçları olan tırmanmayı iyi bilen biriydi. Ama kim?

“Ben ağaca falan tırmanamam,” dedi Tiffany.

“Ben de,” dedi Laura. “Bu çok tehlikeli.”

Angela, “Ben çok iyi tırmanırım,” dedi. “Hatta bir dala ayaklarımla tutunup baş aşağı sallanabilirim.”

Bay Weakly başını salladı. Zaten kaybolmuşlardı, bir de öğrencilerden birinin ağaçtan düşmesi riskini almak istemiyordu.

“Hayır, eğer biri ağaca tırmanacaksa bu ben olacağım,” dedi cesurca. “Angela, kravatımla telefonumu tut lütfen.”

Kravatını çözüp çıkardı. Sekiz ya da dokuz yaşından beri ağaca tırmanmamıştı.

On dakika sonra Angela ve diğer çocuklar ağacın dibinde durmuş yukarı bakıyorlardı. Bay Weakly, tam üzerlerindeki dalların arasındaydı. Dinleniyormuş gibi gözükiyordu.

“İyi misiniz öğretmenim?” diye bağırdı Angela.

Bay Weakly, “Immm... pek sayılmaz,” diye yanıtladı.

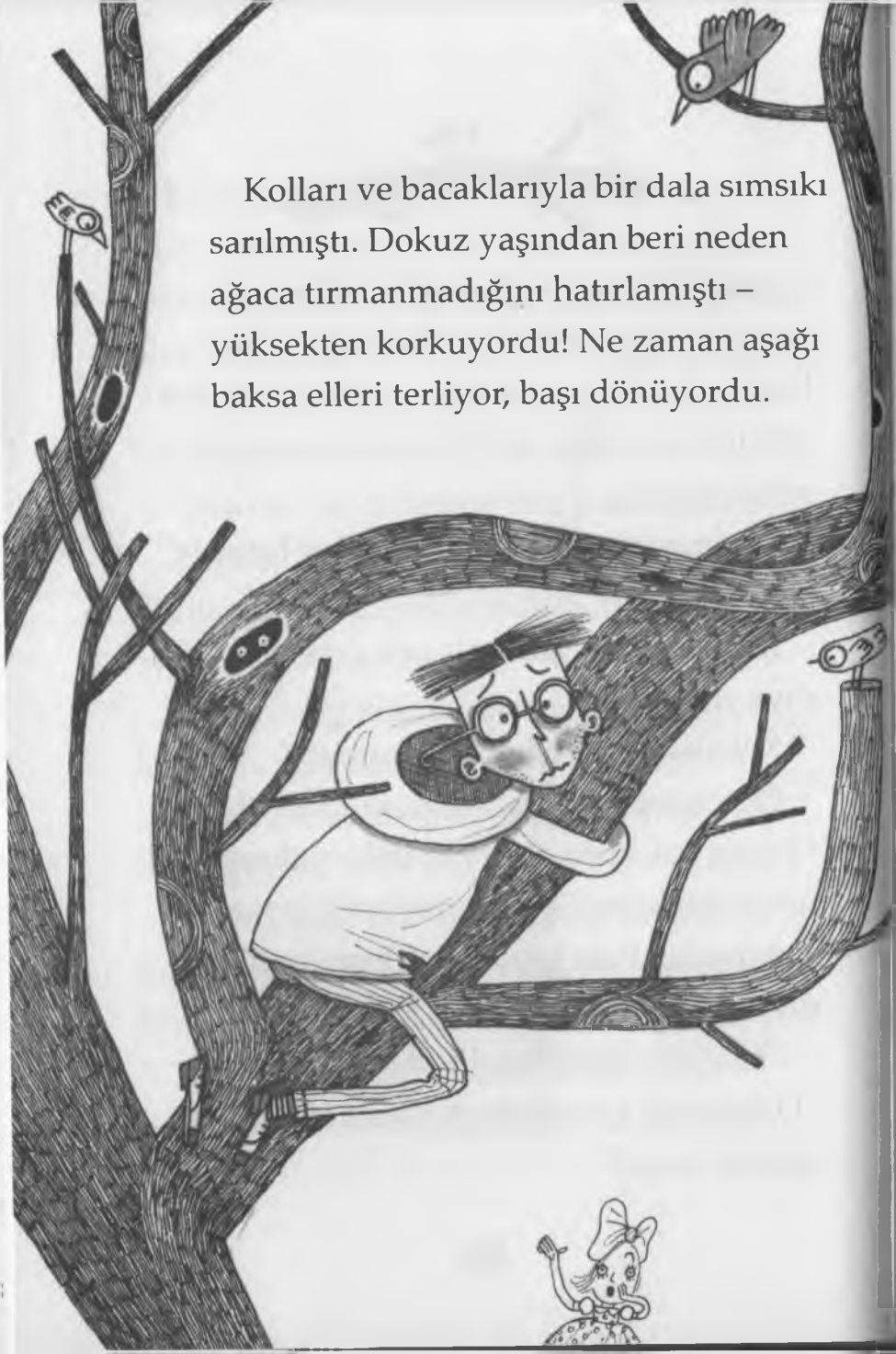
“Patikayı görebiliyor musunuz?”

Öğretmenleri başını sağa sola salladı. “Hayır, çok fazla ağaç var, daha yükseğe tırmanmalıyım,” dedi titreyen bir sesle.

Angela, “Peki tırmanıyor musunuz?” diye sordu bu kez.

“HAYIR!” dedi Bay Weakly, inleyerek. “Daha fazla tırmanamıyorum! Hareket edemiyorum!”

Kolları ve bacaklarıyla bir dala sımsıkı sarılmıştı. Dokuz yaşından beri neden ağaca tırmanmadığını hatırlamıştı – yüksekten korkuyordu! Ne zaman aşağı baksa elleri terliyor, başı dönüyordu.

Angela arkadaşlarına baktı. “Şimdi ne yapacağız?” diye sordu.

Maisie omuzlarını silkti. “Onu orada bırakıp geri dönelim,” dedi.

“Onu öylece bırakıp gidemeyiz,” dedi Angela. “Aşağıya asla inemeyebilir!”

Durumları oldukça umutsuzdu.

“Atlayabilir misiniz?” diye bağırdı Bay Weakly’ye.

Bay Weakly nefes nefese, “ATLAMAK MI?” dedi. “Sen aklını mı kaçırdın?”

“O zaman yavaş yavaş aşağı inmeniz gerek,” dedi Angela.

“SÖYLEDİM YA, YAPAMAM!”

Angela başını salladı. Onun yanına tırmansa bile Bay Weakly taşıyamayacağı kadar ağırdı. Yapacak tek şey kalmıştı...

“İMDAAAAT!” diye bağırdı Angela. “İMDAT!”

Bağırmasına yanıt gelince pek şaşırıldı.

“ANGELA! SEN MİSİN?”

Bir dakika sonra
Bayan Darling
ağaçların arasında
belirdi. Angela
onu gördüğüne
hiç bu kadar
sevinmemiştir.

“Neredeydiniz?”

diye sordu

Bayan Darling.

“Endişelenmeye
başlıyorduk.”

Angela,

“Kaybolduk,”

diye açıkladı.

“Bazı kurt izlerini

takip ediyorduk ama sonra bir de baktık ki
patikayı kaybetmişiz.”

Bayan Darling kafası karışmış bir şekilde çocuklara baktı. "Peki Bay Weakly nerede? O sizinle değil miydi?"

Angela parmağıyla gösterdi. "Ah evet, işte orada, yukarıda."

Öğretmenleri kafasını kaldırdı. Bay Weakly pembeleşmiş yüzüyle ağacın tepesinden ona baktı, elini sallayıp şapşal şapşal gülümsedi.

"Bay Weakly, orada ne yapıyorsunuz?" diye sordu Bayan Darling.

"Çok iyi bir soru, ha ha! Sanırım burada takılıp kaldım," dedi Bay Weakly. "Acaba yardım getirebilir misiniz?"

Bay Weakly'yi aşağı indirmek biraz zaman aldı. Okul görevlisi Bay Grouch'un onu kurtarmak için bir merdiven getirmesi gerekti.

Bu arada Bayan Darling, Angela'nın grubunu okula geri götürdü. Bayan Skinner onlara yemekhanede meyve suyu ve bisküvi verdi. Ormandaki maceralarının bir sır olarak kalmasının daha iyi olacağını söyledi.

Angela, kurt izlerini Bayan Darling'e gösteremediği için biraz üzülmüştü. Ama

en azından Doğa Masası için güzel bir şey bulmuştu. Bu, Bay Weakly'nin telefonuyla çektiği bir fotoğraftı ve büyük, yaşlı bir meşe ağacının tırmanmaya ne kadar uygun olduğunu gösteriyordu.

Kızlar Takımı!

Birinci Bölüm

Angela'yla arkadaşları ilk teneffüste dışarı çıkmak için yürüyorlardı. Koridorun sonunda, duyuru panosunun önünde bekleyen küçük bir kalabalığın yanından geçtiler. Angela herkesin neye baktığını çok merak etti. İnsanların arasından sıyrılıp en öne ulaşmayı başardı. Panoda bir afiş asılıydı.

OKULUN FUTBOL TAKIMI
SEÇMELERİ BU SALI,
SAAT 16:00'DA YAPILACAK.
Kramponlarınızı getirin!
Bayan Boot (Antrenör)

Angela'nın gözleri parladı. Okulun futbol takımı! Neden kimse daha önce bundan söz etmemişti sanki? Angela şimdiye kadar hiçbir takıma seçilmemişti –hem de Trafik Güvenliği Bilgi Yarışması için bile– ama bunun çok iyi bir fikir olduğunu düşündü. Eğer okul takımında oynuyorsanız önemli birisinizdir. Hatta Tiffany Charmers'ın Küçükler Atletizm Yarışması'nda kazandığı gibi parlak bir kupa bile kazanabilirsiniz.

Uzanıp Bertie'nin omzuna vurdu. "Salı. Yani yarın, değil mi?" dedi.

Bertie başıyla onayladı.

"Hadi Angela!" diye seslendi Laura. "Biz Maisie'yle dışarı çıkıyoruz."

Ama Angela afişin önünde durmaya devam ediyordu. "Futbol takımına girebilirim," dedi.

Bertie sıırttı. "SEN mi?"

"Evet, neden olmasın?"

"İyi de sen hiç futbol oynamazsın ki," dedi Bertie.

Angela, "Ama oynayabilirim," dedi. "Bence milyonlarca gol atabilirim VE top sürmede de çok başarılı olurum."

"Evet, sen ancak ruj sürmede başarılı olursun," dedi Darren. Ve sanki çok komik bir şey söylemiş gibi bütün oğlanlar güldü.

Bertie, "Zaten, sen bir kızsın," dedi.

"Eee? Ne olmuş?" diye sordu Angela.

“Bu erkek futbol takımı,” dedi Bertie.
“Erkekler için.”

Angela, “Ama afište öyle bir şey yazmıyor,” diye karşı çıktı.

“Takım fotoğrafına bir bak, hiç kız görüyor musun?” diye sordu Bertie.

Angela başını hayır anlamında salladı.

Bertie, "Kesinlikle," dedi. "Her neyse, zaten sen futbolda ancak top toplarsın."

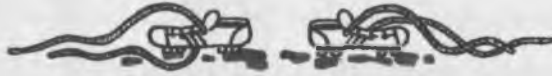
"Ner'den biliyorsun ki? Daha önce beni oynarken izlemedin," dedi Angela. "Bir süper yetenek olabilirim."

"*Futbol hiç de zor görünmüyor,*" diye düşündü. Bertie'yle arkadaşlarının yan evin bahçesinde nasıl oynadıklarını izlemişti. Tek yaptıkları çamurlu bir topun peşinden çimenlerin üzerinde bir oraya bir buraya koşmak, "PAS VER!", "BANA AT!" ve "ORADA!" diye bağırmaktı.

Angela, gol atan bir futbolcu olmak istiyordu – yani atıcı ya da golcü ya da artık ne deniyorsa işte ondan. Bu işi başaracağından emindi – özellikle de takım arkadaşlarının koşup ona sarılacağı kısmını.

"*Ayrıca seçmelere katılmamı engelleyemezler,*" diye düşündü.

Bayan Boot'un da işin içinde olması biraz can sıkıcıydı tabii. Bayan Boot, üçüncü sınıfların öğretmeniydi ve bağırdığı zaman çocuklar ya kulaklarını kapatıyor ya da saklanmak için sıraların altına giriyorlardı. Yine de, eğer Angela futbol takımına girmek istiyorsa onu etkilemenin bir yolunu bulmalıydı. Tabii önce ailesinden izin almalıydı. Annesinin futbola pek merakı yoktu. Ayrıca Bertie'nin topu en son çitin üzerinden uçup seranın camını kırdığında sanki biraz sinirlenmişti.

Angela o gün konuyu açmak için akşam yemeğine kadar bekledi.

"Anne, yarın var ya," dedi. "Beni okuldan biraz daha geç alabilir misin?"

"A-aa? Nedenmiş o?" diye sordu Bayan Nicely.

Angela, "Ah, önemli değil, sadece okul takımlarından birine girmeyi deneyebilirim," dedi.

Annesi başını kaldırıp baktı. "Gerçekten mi? Ne kadar heyecan verici!" dedi.

"Aferin sana," dedi babası da.

"Ne takımı peki? Heceleme takımı mı?" diye sordu Bayan Nicely.

Angela başını salladı. "Pek sayılmaz," dedi.

"Ne o zaman?" dedi annesi.

"İıım... Şey... Futbol takımı," diye yanıtladı Angela.

Bayan Nicely neredeyse sandalyesinden düşüyordu. "Futbol takımı mı? Sen ciddi misin?"

"İşte benim kızım," dedi babası gülerek. "Bence çok başarılı olacaksın."

"Ben de aynı şeyi söyledim," dedi Angela. "Ama Bertie benim ancak top toplayabileceğimi düşünüyor."

Babası, "Sen ona aldırma," dedi.

"Ama bu takım," diye söze başladı Bayan Nicely. "Kızlar takımı, değil mi?"

"Ah, hayır," dedi Angela. "Şimdilik sadece erkekler takımı – ama çok uzun süre böyle kalmayacak."

İkinci Bölüm

Ertesi gün Angela SBK (Sadece Bizim Kızlar) Kulübü'nü toplantıya çağırdı.

"Düşünüyordum da," dedi Angela.

"Hepimiz birlikte gitsek harika olmaz mı?"

Laura beslenme çantasını açtı. "Nereye gitsek?" diye sordu.

Angela, "Futbol takımını seçmelerine tabii ki," dedi.

Maisie inledi. "Sen HÂLÂ gitmekte kararlı mısın?"

"Ama bu haksızlık!" dedi Angela. "Eğer oğlanlar oynayabiliyorsa kızlar neden oynamasın?"

"İstemiyoruz da ondan," dedi Maisie iç çekerek.

Laura, "Oğlanlar çok kaba," dedi. "İnsanı sürekli itip dururlar."

"BENİ itmezler," dedi Angela.

Maisie yine iç çekti. "Angela, zamanını boşa harcıyorsun."

"Laura benimle gelecek, değil mi Laura?" dedi Angela, arkadaşının koluna girerek.

Laura başını salladı. "Üzgünüm Angela, annem üstümü kirletmemden hiç hoşlanmıyor."

"Peki ya sen Maisie?" diye sordu Angela bu sefer. "Üç-beş oğlanın bizi yenmesine izin vermeyeceksin değil mi?"

“Sana söyledim, futbol tam bir saçmalık,” dedi Maisie. “Kim sürekli üşümek ve çamura bulanmak ister ki?”

Angela yanaklarını şişirdi. Eğer pasta yeme takımı olsaydı, ilk katılanların Maisie’yle Laura olacağından emindi.

Ayrıca azıcık çamurdan ne olurdu ki?

Angela ayaklarında lastik çizmeleri

varken çamurlu

su birikintilerinde

zıplamayı çok severdi –

elbette annesinin bakmadığı zamanlarda.

Sonuçta Laura ve Maisie dışında okulda başka kızlar da vardı. Okul takımında oynamak isteyecek birileri olmalıydı. Ama kim? Burnu-Havada Tiffany, işin içinde

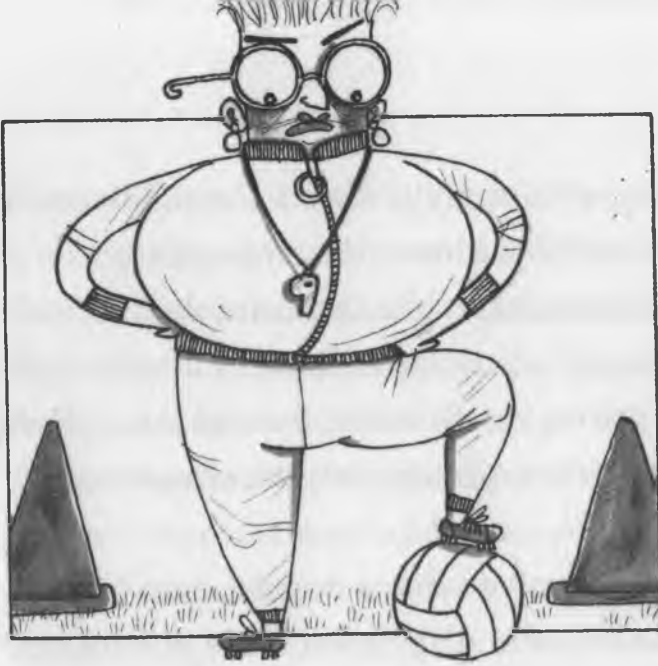
bale ya da midilliler yoksa ilgi göstermezdi. Sulugöz Dora da olmazdı, çünkü ondan sünger bir top yakalamasını bile isteseniz gözyaşlarına boğulurdu.

“Neden Payne İkizleri’ne sormuyorsun?” dedi Laura. “Onlar futbol oynuyorlar.”

Angela, “Öyle mi?” diye sordu.

“Onları bahçede gördüm,” dedi Laura.

Korkunç Kız Kardeşler Eileen ve Myleen, Angela’nın sınıfındaki en iriyarı ve kötü kalpli kızlardı. Onlar kesin, sahada top yerine Angela’nın peşinde koşmayı tercih ederlerdi. Angela iç çekti. Futbol takımına girmek istiyorsa, bunu tek başına başarmalıydı.

Üçüncü Bölüm

Bayan Boot, ellerini beline koymuş, ayakta dikiliyordu. Üzerinde parlak turuncu eşofman takımı vardı ve boynundaki ipin ucunda bir düdük asılıydı. Sıraya girmiş on altı oğlan, deneme maçının başlamasını bekliyordu. Bazıları Liverpool, Chelsea ya da Manchester United formaları; kimileri de ninelerin giydiği donlara benzeyen, ödünç

alınmış şortlar giyiyorlardı. Pasaklı Bertie'nin üzerindeki, kimse daha topa ayağını değdirmemişken bile çamurluydu.

“Şimdi,” dedi Bayan Boot. “Futbolla ilgili iki kuralım var. Birincisi, burada ben yetkiliyim ve siz benim düdüğüme göre oynarsınız. İkincisi...”

Geç kalan ve sahaya doğru koşan birini görünce sustu. Angela üzerinde gökkuşağı olan bir tişört, pembe şort ve kısa, beyaz çoraplar giymişti. Tabanı yanıp sönen, ışıklı spor ayakkabılarında gümüş rengi pullar vardı. Onun sıranın sonuna katıldığını gören oğlanlar birbirlerini dirsekleriyle dürttüler.

Bayan Boot ona kötü kötü baktı. "Angela, sen ne yapıyorsun?"

"Seçmeler için buradayım öğretmenim," dedi Angela. "Kusura bakmayın, kramponum olmadığı için spor ayakkabılarımı giydim."

Bayan Boot kollarını kavuşturdu. "Bunun bir futbol takımı seçmesi olduğunun farkında mısın?" diye sordu.

Angela başıyla onayladı.

"Anladım," dedi Bayan Boot. "Daha önce hiç kız oyuncumuz olmadı. Açık konuşmak gerekirse bu bir erkekler takımı."

Angela başını eğdi. Bayan Boot onu gerçekten soyunma odasına göndermiyordu, değil mi?

"Bırakın oynasın öğretmenim. Bizim için fark etmez," dedi Bertie.

Darren, "Evet, eğlenceli olur," dedi. "Topa nasıl kafa atacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

Bayan Boot iç çekti ve saatine baktı.

“Tamam, oynayabilirsin Angela,” dedi. “Sanırım her şeyin bir ilki var. Ama sakın sadece kız olduğun için torpil falan bekleme.”

Angela başıyla onayladı. Bayan Boot’un sonunda mantıklı olanı yapacağını biliyordu. Şimdi bu kendini beğenmiş oğlanlara bir ders verecekti. Onlardan çok daha iyi oynayacaktı. Onları yüzüstü çamura yapıştırdığında böyle gülemeyeceklerdi.

BİİİİP! Bayan Boot düdüğünü çalınca maç başladı. Angela’ya sol kanatta oynamasını söylemişti. Angela oranın tam neresi olduğundan emin değildi ama top her zaman kilometrelerce uzakta gibiydi.

İki takım da sahada aynı arılar gibi sürü halinde topun peşinden koşturup durdu.

PAT!

“PAS VER! Bana pas ver!” diye bağırdı Angela.

Ama oğlanlar onu umursamadılar. Topu kaybedene kadar kendi aralarında paslaşıp durdular.

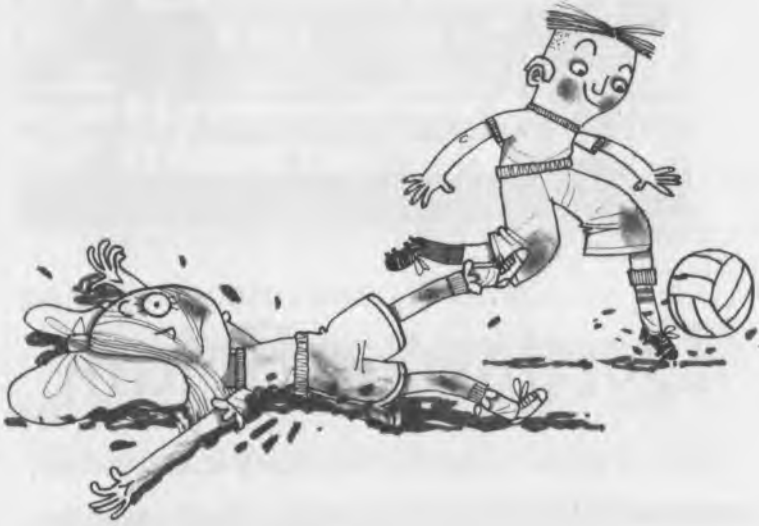

Angela çok geçmeden herkesin neden krampon giydiğini anladı. Ne zaman koşmaya çalışsa dengesini kaybedip çamurda kayıyordu. Durum umutsuzdu. Yirmi dakikanın sonunda topa sadece bir kere dokunmuştu. Derken şans ayağına geldi. Biri çok sert vurunca top havaya fırladı, sonra da tam Angela'nın önüne düştü. Angela ceza sahasına kadar topu sürdü.

Aniden kendini gol pozisyonunda buldu, kaleyle arasında sadece Bertie vardı. Tek yapması gereken, yere sağlam basmak ve harika bir gol atmaktı. Oğlanlar gözlerine inanamayacaktı. Bayan Boot, "Aferin Angela, seni takım kaptanı yapıyorum," diyecekti. Kalenin ağlarını topla buluşturacaktı. Kaçıramazdı. Angela topa vurmak için gerildi...

ŞAPIRT!

Birdenbire bir şey oldu ve Angela sırtüstü çamurun içine düştü. Başını kaldırıp baktığında topun kızıl saçlı, iriyarı bir oğlan tarafından kapıldığını gördü.

Yüzündeki çamuru silerek yerden kalktı. Bu haksızlıktı – çocuk kesinlikle hile yapmıştı! Bayan Boot’a baktığında kadının başını iki yana salladığını gördü.

“Evet Angela?” dedi. “Hâlâ futbol oynamak istiyor musun?”

Dördüncü Bölüm

Ertesi sabah Angela, Maisie'yle Laura'nın arasına oturuyordu. Bacakları ağrıyordu ve dizlerinde çürükler vardı. Annesi çamurlu beden eğitimi elbiselerini gördüğünde pek memnun olmamıştı. Arabada yol boyunca bir gazete kâğıdının üzerinde oturması gerekmişti.

“Eee? Nasıl geçti?” diye sordu Laura.

“Takıma seçildin mi?”

Angela başını salladı. “Oğlanlar işte!” dedi iç çekerek. “Kim onların kokuşuk takımında oynamak ister ki zaten?”

“Angela, buraya gelebilir misin lütfen?” diye seslendi Bayan Darling.

Eyvah – yine ne yapmıştı? Ayaklarını sürüyerek ön tarafa ilerledi.

“Futbol oynadığını duydum, doğru mu bu?” diye sordu Bayan Darling.

Angela omuz silkti. “Merak etmeyin öğretmenim, bir daha olmayacak,” dedi. “Zaten çok kötüydüm.”

Bayan Darling kaşlarını çattı. “Daha önce futbol oynadın mı?” diye sordu.

“Düne kadar oynamamıştım,” dedi Angela.

“Yani hiç alıştırma yapmadın mı?”

Angela, “Pek sayılmaz,” dedi. “Alıştırma yapabileceğim kimse yok ki.”

Bayan Darling başıyla onayladı. "Eskiden futbol oynadığımı biliyor muydun?" dedi.

"Siz mi öğretmenim?" Angela şaşkınlıkla baktı.

"Evet, Pudsley Jets takımında oynuyordum.

Ayrıca çok da iyiydik," dedi Bayan Darling.

Angela'nın ağzı açık kaldı. Bayan Darling'i futbol oynarken hayal edemiyordu.

Hiç futbolcuya benzemiyordu

-Bayan Darling hep parlak küpeler takardı- ama belki de maçtan önce küpelerini çıkarıyordu.

“Sorun Şu ki, alıştırma yapman gerek,” diye devam etti Bayan Darling. “Bu, aynı piyano çalmak gibidir. Sadece alıp eve koyunca harika çalmayı bekleyemezsin.”

Angela iç çekti. “Sadece o da değil,” dedi. “Ben takımdaki tek kızım ve oğlanlar bana pas vermiyorlar. Ama arkadaşlarımdan hiçbirisi de futbol oynamak istemiyor.”

Bayan Darling arkasına yaslandı ve düşünceli görüdü. “Onu göreceğiz,” dedi.

Bayan Darling, bir sonraki beden eğitimi dersinde yeni bir Şeyler deneyeceklerini söyledi. Kızlar futbol oynarken erkekler de beyzbol oynayacaktı. Sınıftan birçok sızlanma ve homurdanma sesleri yükseldi.

Tiffany her zamanki gibi yine Angela'yı suçladı. "Bunların hepsi senin suçun," diye söylendi. "Neden salonda bale yapamıyoruz sanki?"

"Futbol tam bir saçmalık," dedi Maisie iç çekerek.

Laura, "Umarım Payne İkiizleri'ne karşı oynamam," dedi endişeyle.

Ama çok geçmeden kızlar karşılıklı paslaşmaya başladılar. Plastik külahların arasından bir içeri bir dışarı top sürdüler.

Nasıl şut atacıklarını ve topu nasıl kalenin köşelerinde ağlarla buluşturacaklarını öğrendiler.

Sonunda Bayan Darling, çalışmayı penaltı yarışmasıyla bitireceklerini duyurdu. Herkes birer penaltı kullanacak ve gol atan yarışmaya devam edecekti, kazanan belirlenene kadar elenmeyen yarışmacılar şut atacaktı.

Laura kaleye geçti ve ilk üç penaltıyı kurtardı. Sırada Tiffany vardı, parmak ucuyla öyle yavaş bir vuruş yaptı ki, top kaleye zar zor ulaştı. İkizler Eileen ve Myleen, Yasmin'le Angela gibi kolayca gol attılar.

Dördüncü turun sonunda sadece iki oyuncu kalmıştı: Myleen ve Angela.

Myleen, ikiz kardeşine, "şunu izle," dedi topu yerine yerleştirirken. Gerildi ve oldukça sert bir vuruş yaptı ama topun kalenin üzerinden uçup dışarı gittiğini görünce suratı asıldı.

Sırada Angela vardı. Topa vurmaya hazırlanırken derin bir nefes aldı.

“Evet,” diye düşündü. “Futbolda iyi miyim, kötü müyüm göreceğiz!”

Koştu ve tüm gücüyle topa vurdu.

PAT!

Top jet hızıyla Laura'nın yanından geçti ve tam doksandan ağlarla buluştu.

Angela “GOOOL!” diye bağırdı, bir yandan da zıplayıp duruyordu. “YAŞASIIIIN! Başardım! Gol attım! Ben kazandım!”

“Hepiniz çok iyiydiniz, aferin,” dedi Bayan Darling. “Haftaya cuma günü, okuldan sonra Pudsley Kızlar Futbol Takımı’nın ilk antrenmanını yapacağız. Kim geliyor?”

Kızlar takımı mı? Angela hemen elini kaldırıp etrafına bakındı. Payne İkizleri’nin elleri kalktı. Sonra onlara Yasmin katıldı, ardından Maisie, Laura ve yarım düzine kız daha...

“Harika!” diye bağırdı Angela. Pudsley Kızlar Takımı olacaklardı – ve bu sadece başlangıçtı. Oğlanlar takımıyla karşılaşana ve onları yenene kadar bekleyin!

Bu serinin ilk iki kitabı:

Tatlı Bela Angela

